

עפ"ג 49964/07/14 - מדינת ישראל נגד אברהים אמסאעד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 אוקטובר 2014

עפ"ג 49964-07-14 מדינת ישראל נ'
אמסאעד

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט אהרון מקובר כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטין

מדינת ישראל

המערערת

נגד

אברהים אמסאעד

המשיב

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד נורית קורנהאוזר עו"ד דורון לוי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן נושא ת"פ 45013-01-14 (בימ"ש השלום ברמלה) בעבירות של נהיגה פוחזת של רכב ונהיגה בזמן פסילה כאשר בהיותו אסיר ברישיון שלפי תנאיו אסרו עליו לצאת מפתח ביתו, והיה פסול מלנהוג, נהג בצורה חריגה, כאשר הוא משתולל ומזפזף בכביש, נהיגה שהפנתה את תשומת לב השוטרים שהורו לו לעצור בצד לביקורת אך הוא החל להימלט מהם כשהוא נוהג במהירות וללא עצירה בתמרור עצור שהוצב במקום.

נהיגתו של המשיב הופסקה כאשר השוטרים הפסיקו לרדוף אחריו מחשש שיסכנו את חייו ובחצות הלילה, כעבור שעה מהמרדף, הבחינו ברכב כשהוא חונה בלוד וגררו אותו.

בימ"ש קמא הטיל על המשיב בגין העבירות נושא הרשעתו 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל בחופף שנת מאסר על תנאי שהיתה תלויה ועומדת נגדו בעקבות הרשעתו בתיק שביהמ"ש המחוזי בת"א שבו הורשע בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, ונידון, בין השאר, למאסר בפועל של 15 חודש, שנת מאסר על תנאי שהופעלה בחופף, כאמור, ופסילה מלנהוג.

כמו כן הוטלו על המשיב 5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, פסילה בפועל למשך שנתיים מיום

עמוד 1

שחרורו ממאסר, לרבות הפעלה של פסילה בפועל למשך 4 חודשים במצטבר ל- 20 חודשי פסילה בגין הרשעתו בעבירות נושא גזר-הדין, ושנת פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין.

הערעור מכוון כלפי הפעלת המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר בפועל, וב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה בימ"ש קמא שלא הפעיל את המאסר על תנאי במצטבר למאסר בפועל שכן לא התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות לעשות כן, ואף ביהמ"ש קמא לא נימק את החלטתו לחפוף את עונש המאסר על תנאי לעונש המאסר בפועל.

לטענת ב"כ המערערת, נהיגתו של המשיב נושא הרשעתו, תוך שהוא נמלט משוטרים שרדפו אחריו ונהיגתו בזמן פסילה זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש מאסר קודם וכאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ובהיותו אסיר ברישיון, בנוסף לתסקיר השלילי שהיה בפני בימ"ש קמא, מצדיקים הפעלה במצטבר של עונש המאסר בפועל ולא חפיפתו.

במהלך הטיעונים בפנינו אבחנו ב"כ המערער את עניינו של המערער ואת נתוני האישיים של המערער מול אלה נושא פסקי הדין שבהם הפעילו בתי המשפט עונשי מאסר על תנאי בחופף, באופן מלא או חלקי, לעונש מאסר בפועל שהטילו בגין העבירות נושאי פסקי הדין.

ב"כ המשיב טוען כי צדק בימ"ש קמא בהפעילו את עונש המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר בפועל, שכן מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא לעבירות נושא מאסרו של המשיב הוא מחמיר מדי מאחר ובעבירות כגון אלה מטילים בתי המשפט לתעבורה עונשי מאסר על תנאי ועונשי פסילה מלנהוג, אך לא עונשי מאסר בפועל כפי שהטיל בימ"ש קמא לתקופה ממושכת, לטענתו, בגזר-הדין נושא הערעור.

לטענת ב"כ המשיב, יש מקום להתחשב גם בעובדה שלמעט הפעלת המאסר על תנאי, שהוא לתקופה ארוכה יחסית, צפוי המשיב להפקעת רישיון אסיר למשך 5 חודשים מאחר ואת העבירות נושא מאסרו ביצע בהיותו אסיר ברישיון.

עיון בגזר-הדין של ביהמ"ש קמא אכן מעלה שהוא לא נימק את החלטתו לנקוט בחריג לקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, ובפסיקה שפירשה אותו, לפיו, מי שהוטל עליו מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו מאסר על תנאי, יישא את שתי תקופות המאסר במצטבר זו לזו אלא אם ביהמ"ש שהרשיע אותו בביצוע העבירה הנוספת, כמו בימ"ש קמא במקרה נושא הערעור, החליט מטעמים שיירשמו ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.

בימ"ש קמא הפנה בסיפא גזר-דינו לפסיקה שהובאה בעמ' 13-14 לגזר-הדין, וקבע כי מהפסיקה הנ"ל עולה שבחלק ניכר מהמקרים בהם היה מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגד הנאשם, ביהמ"ש בחר להפעיל את המאסר המותנה תוך הוספה של תקופת מאסר קצרה נוספת.

בכל הכבוד, אין מדובר בנימוק המצדיק במקרה נושא הערעור ולגבי המשיב חפיפה מלאה של עונש המאסר על תנאי לעונש המאסר בפועל, וזאת לאור עברו הפלילי של המשיב, חומרת נהיגתו גם אם לא עולה כדי עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ביצוע העבירות זמן קצר לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם, וכאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו.

יש בנימוקים שנמנו על ידי ב"כ המשיב בכל הקשור לקביעת מתחם הענישה על ידי בימ"ש קמא ויתר הנימוקים לקולא, כדי להצדיק חפיפה חלקית, אך לא חפיפה מלאה של עונש המאסר על תנאי המופעל לעונש המאסר בפועל.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור בחלקו וקובעים כי המשיב ירצה 21 חודשי מאסר בפועל, המורכבים מ- 15 חודשי מאסר בגין העבירות נושא גזר-הדין ומהפעלה בחופף (6 חודשים) ובמצטבר (6 חודשים), של עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו בת"פ 50168-07-12 (בימ"ש מחוזי ת"א).

בהחלטה זו אנו נותנים דעתנו לכלל לפיו ערכאת ערעור לא ממצה את הדין עם נאשם שהחליטה להחמיר בעונשו.

יתר חלקי גזר-הדין בת"פ 45013-01-14 (בימ"ש השלום ברמלה) יעמדו בתוקפם.

**ניתן והודע היום י"א תשרי
תשע"ה, 05/10/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמשיב.
אברהם טל, נשיא
אב"ד**

אהרון מקובר, שופט
**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**